

DA SAM JA PEDAGOGINJA

Da sam ja pedagoginja u školi
Svako jutro djecu i roditelje bih dočekivao na ulazu
Pozdravljao ih osmjehom i lijepom riječju
Školu bih ispunio ljepotom i dobrotom.

Da sam ja pedagoginja u školi
Ne bih se bavio papirima nego ljudima
Imao bih uvijek vremena za probleme odrastanja
Za prve ljubavi i razočaranja
Ali i za radost stvaranja.

Roditelje bih zvao samo kad se nešto lijepo dogodi
Da zajednički proslavimo i radujemo se uspjehu
Probleme bih rješavao s djecom bez uvlačenja roditelja
Za svako dijete bih imao lijepu riječ.

Uvjeravao bih roditelje da mogu biti ponosni na svoje dijete
Da je njihovo dijete jedinstveno i neponovljivo.
Pozvao bih bake i djedove da budu česti gosti u našoj školi
Da svoje životno iskustvo podijele s mladima.

Da sam ja pedagoginja u mojoj školi uvijek bi bilo veselo:
Umjesto zvona uveo bih glazbu
Organizirao bih „Dan rasparenih čarapa“
„Dan najljepšeg šešira“ i „Neobičnih frizura“
„Dan kratkih hlača“ ili „Poderanih traperica“.

Svaki dan bi učenici imali jutarnji sastanak s razrednikom
Zatim bi slijedio blok redovne, pa blok izborne nastave i blok slobodnih aktivnosti
Imali bismo jedan veliki odmor (30 minuta) i jedan mali (15 minuta)
Jer djeca vole odmore.

Pod odmorom bih otvarao izložbe dječjih i učiteljskih radova
Organizirao dječje i učiteljske male koncerte
Predstavljao inovatore i uvodio njihove inovacije u školu
Ali ostavljao bih dovoljno vremena za njihove igre i druženja.

Da sam ja pedagoginja moja škola bila bi bez ključeva
Djeca bi u školi učila, ali i radila jer bi u školi bilo puno radionica.
Ocjene se ne bi poklanjale, ali negativne ocjene se ne bi davale
Svakome bi se pomoglo da doživi uspjeh.

Da sam ja pedagoginja u školu bi rado dolazili
I učitelji, i učenici i njihovi roditelji.
Svima bi nam bilo lijepo da sam ja pedagoginja.

Ladislav Bognar